

Předmětem mé diplomové práce je zkoumání filmu jako specifického media, jemuž je přisuzována možnost navodit v určitých případech až nadsmyslové vnímání. Cílem mého výzkumu je popsat na základě dobových teorií a reflexí výzkumu např. tzv. paobrazu, hypnózy a podobných fenoménů tento význačný aspekt filmu (tj. možný přesun do jiné roviny vnímání), který bývá v současných přístupech opomíjen. Svoji práci záměrně vymezuji přelomem 19. a 20. století (byť s dalšími širšími aktualizacími přesahy), dobou formování moderního diváctví a hledání souvislostí mezi fotografií/filmem a možnostmi nadsmyslového vnímání a zároveň výzkumy podvědomí. Na základě reflexí v dobové okulturní literatuře, znovu se vynořujících zpráv o výzkumech funkce oka, soudobých přednáškách o hypnóze, dobové beletrii, spiritistických protokolech apod., a za použití metod vycházejících z tzv. nové filmové historie práce směřuje k rozkrytí filmových kódů a postupů, které automaticky dokáží navodit v divákovi stavy rozšířeného či změněného vědomí. Tyto aspekty jsou často dobově významně reflektovány ve svém manipulačním potenciálu (viz expresionistické filmy s motivem somnambulismu, popř. Meyrinkův román *Dum alchymistů*, naznačující téma kolektivního ovládnutí diváků filmovým médiem). Širší dobové kontexty filmu a soudobé úvahy o hypnóze, spiritismu, okulturních vědách, mysticismu a ostatních paranormálních jevech, dovolují toto téma uchopit z nového pohledu. Podobně jako tehdy často komentovaný "esoterní" rozměr nových objevů (např. elektřina, roentgen, radioaktivita) i film s sebou nesl pocit jakési "zázračnosti" a nadreálnosti, aspektů, které jsou pro nás nosné především v jejich skrytých manipulačních možnostech.